

VASTE COMMISSIE VOOR TAALTOEZICHT

Vergadering van de verenigde afdelingen
Zitting van 11 juni 1981

Aanwezig : de heer [REDACTED], voorzitter

Nederlandse afdeling : de heren [REDACTED], [REDACTED],
[REDACTED] en [REDACTED], vaste leden
de heer [REDACTED], plaatsver-
vangend lid

Franse afdeling : de heer [REDACTED], ondervoorzitter
de heren [REDACTED], [REDACTED] en [REDACTED]
vaste leden

Secretarissen : de heer [REDACTED], adviseur
de heer [REDACTED], inspecteur-generaal.

Nr. 12.163/I/P
[REDACTED]

De Vaste Commissie voor Taaltoezicht,

Gelet op de brief van 7 juli 1980 waarin de Minister van Volksgezondheid en van het Gezin de Commissie de volgende vragen stelt :

1. Wanneer de vergunningen of erkenningen, op aanvraag, door Koninklijk of Ministerieel Besluit worden afgeleverd aan particulieren, is het taalstelsel dat toepasselijk is op de vergunnings- of erkenningsakten dat van artikel 42 of dat van artikel 56 van de S.W.T. ?
2. Wanneer een vraag om vergunning of erkenning die uitgaat van een particulier, een instelling die in Duits taalgebied gelegen is (en de zaak bijgevolg gelokaliseerd schijnt) welke taal mogen of

moeten de bevoegde centrale diensten van het Ministerie van Volksgezondheid in verband met deze dossiers dan gebruiken in hun betrekkingen met andere centrale diensten of met de bevoegde ministers ?

3. Zijn de antwoorden op de vragen 1 en 2 identiek ingeval de Minister verzocht wordt uitspraak te doen tengevolge van een verzoek dat eventueel van een derde uitgaat en niet zou ingediend zijn in dezelfde taal als de oorspronkelijke vraag die gericht was tot een gedecentraliseerde overheid (voorbeeld : werkwijze voorgeschreven door Titel 1 van het Algemene Reglement voor de Arbeidsbescherming, artikelen 2 en 13).
4. Zijn de antwoorden hieronder identiek wat de raden voor advies (centrale diensten) van het Ministerie van Volksgezondheid betreft ?

Gelet op de artikelen 60, § 1 en 61, § 2 en § 5 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, samengeschakeld door het K.B. van 18 juli 1966.

Overwegende, wat de eerste vraag betreft dat artikel 56, § 1 van de S.W.T. betreffende de opstelling van de koninklijke en ministeriële besluiten, een bijzondere bepaling vormt die afwijkt van het gemeenschappelijk stelsel dat artikel 42 bepaalt en er bijgevolg voorrang op krijgt.

Dat dit artikel principieel stelt dat de koninklijke besluiten en de ministeriële besluiten in het Nederlands en in het Frans worden gesteld, eerst in de door artikel 39 voorgeschreven taal en vervolgens vertaald, maar voorschrijft dat ze eentalig kunnen zijn wanneer ze uitsluitend betrekking hebben op ofwel het Nederlandse of Franse taalgebied, ofwel op een van de taalkaders of -rollen van de artikelen 39 tot 47 van de S.W.T. bedoelde diensten.

Dat men op die manier, in verband met de tweede vraag, moet besluiten dat een vergunning of erkenning afgeleverd op aanvraag van een particulier van het Duitse taalgebied, in de vorm van een koninklijk besluit of een ministerieel besluit, in het Nederlands en in het Frans moet gesteld worden (In die zin, advies V.C.T. nr. 773 van 15 maart 1965 en nr. 119/B van 17 februari 1966).

Dat de Commissie evenwel van oordeel is dat het, rekening gehouden met de evolutie van de ideeën en van de beoogde of gebeurde institutionele hervormingen, wenselijk zou zijn dat er een Duitse vertaling zou bijgevoegd worden, zoals reeds gebruikelijk is in de voorstelling van de teksten in het Belgisch Staatsblad.

X

X

X

Overwegende, wat de tweede vraag betreft, dat geen enkele bepaling van de S.W.T. de betrekkingen regelt tussen centrale diensten of tussen centrale diensten en uitvoeringsdiensten, waarvan de werkkring het hele land bestrijkt.

Dat een vraag om vergunning of erkenning uitgaande van een particulier en betreffende een instelling gelegen in het Duitse taalgebied, volgens artikel 39, § 1 van de S.W.T. in binnendienst moet behandeld worden overeenkomstig de door artikel 17, § 1, B van de S.W.T. bepaalde principes, aangezien geen enkele van de in artikel 17, § 1, A, voorziene hypothesen erop van toepassing was.

Overwegende dat, aangezien de centrale diensten slechts georganiseerd zijn voor het gebruik van het Nederlands of het Frans, de taal die de particulier gebruikt bepalend is, indien de vraag in het Nederlands of in het Frans wordt ingediend, terwijl de taal van de behandelende ambtenaar voorrang krijgt, indien de vraag in het Duits wordt ingediend.

Overwegende dat de Commissie, al brengt ze dit advies uit waartoe de van kracht zijnde wettelijke bepalingen haar dwingen, tot haar spijt moet onderstrepen hoezeer deze handelwijze door de evolutie van de ideeën blijkt voorbijgestreefd.

X

X X

Overwegende, wat de derde vraag betreft, dat deze zaken beheerst worden door het door het arrest van de Raad van State nr. 44.488 van 28 januari 1971 naar voor gebrachte principe dat een volgende vraag, wat het taalkundig aspekt betreft, het lot deelt van de hoofdvraag.

Dat zijn toepassing evenwel in overeenstemming moet zijn met de eisen van de wetten van openbare orde die de S.W.T. zijn.

Dat, om het aangehaalde voorbeeld te hernemen, de bestendige deputatie van de provincie Luik, een gewestelijke dienst in de zin van artikel 36, § 1 van de S.W.T. waarvan de taal van de binnendienst het Frans is, maar die, overeenkomstig artikel 34, § 1, laatste alinea, waarnaar artikel 36, § 1 verwijst, een vergunning moet stellen "in de taal die de plaatselijke diensten van de woonplaats van de aanvrager moeten gebruiken", ze aldus zal stellen in het Duits of in het Frans (artikel 14, § 3) indien ze een onderneming betreft die in het Duitse taalgebied gelegen is.

Dat een verzoek door een derde bij het Ministerie, evenwel alleen in het Frans zal kunnen behandeld worden, zelfs wanneer het in het Duits of het Nederlands werd ingediend, in toepassing van het hierboven aangehaalde principe, met dien verstande dat de beslissing aan de auteur van het verzoek zal worden meegegeeld in de door hem gebruikte taal.

X

X X

../. ..

Overwegende, wat de vierde vraag betreft, dat de kommissies, komitees die afhangen van de ministeriële departementen onder de toepassing vallen van de S.W.T. zoals de departementen zelf.

Dat de procedure voor deze kommissies, komitees ... en onder meer voor de rechtscolleges en adviesraden van administratieve aard, eveneens onderworpen is aan de taalwet. Tenzij een andere wet er anders over beschikt (Verslag Van Cauwelaert, parl. dok. nr. 67 Kamer 1931-1932, p. 7, aangehaald in verslag Saint-Remy, parl. dok. nr. 331 Kamer 1961-1962, nr. 27).

Overwegende dat de adviesraden van het Ministerie van Volksgezondheid waarvan de werkkring het hele land bestrijkt, centrale diensten zijn, die onderworpen zijn aan de bepalingen van Afdeling I van hoofdstuk V van de S.W.T.

Dat, tussen haakjes, een privé-onderneming gevestigd in een gemeente van het Duitse taalgebied gelijkgeschakeld moet worden met een particulier en dat § 2 van artikel 41 er niet van op toepassing is.

Beslist om die redenen, met eenparigheid van stemmen :

Artikel 1.- Een vergunning of erkenning, afgeleverd in de vorm van een koninklijk besluit of van een ministerieel besluit, moet gesteld en gepubliceerd worden volgens de voorschriften van artikel 56, § 1 van de S.W.T.

Op te merken valt dat indien de betrokken onderneming gelegen is in het Duitse taalgebied, het besluit verplicht zal gesteld worden in het Nederlands en in het Frans.

De V.C.T. oordeelt dat het wenselijk zou zijn er een Duitse vertaling bij te voegen.

Artikel 2.- Geen enkele bepaling van de S.W.T. regelt de betrekkingen tussen centrale diensten of die van de centrale diensten met de uitvoeringsdiensten, waarvan de werkkring het hele land bestrijkt. De artikelen 39, § 1 en 17, § 1 van de S.W.T. regelen het gebruik van de talen in binnendienst, van de centrale diensten.

Een vraag om vergunning of erkenning uitgaande van een particulier en betreffende een in Duitse taalgebied gelegen onderneming moet door de centrale diensten van het Ministerie van Volksgezondheid behandeld worden :

- in de door de particulier gebruikte taal, indien het gaat om het Nederlands of het Frans;
- in de taal van de ambtenaar aan wie de zaak is toevertrouwd, indien de vraag in het Duits is ingediend.

Artikel 3.- Een verzoek tegen een beslissing van een gedecentraliseerde overheid, ingediend bij het Ministerie van Volksgezondheid, door een particulier die een andere taal gebruikt dan die van de oorspronkelijke vraag, moet behandeld worden in de taal van de oorspronkelijke vraag, behalve wanneer uitdrukkelijke bepalingen van de S.W.T. het beletten.

Hoe het ook zij, de beslissing zal aan de auteur van het verzoek moeten meegedeeld worden in de taal die zij gebruikt heeft.

Artikel 4.- De adviescommissies van het Ministerie van Volksgezondheid, waarvan de bevoegdheid het hele land bestrijkt, zijn onderworpen aan de bepalingen van afdeling I, van hoofdstuk V van de S.W.T., evenals het departement van Volksgezondheid.

Gedaan te Brussel, op 11 juni 1981.

